

6. Waarheen met onze heidewateren: één pot nat?

Geert De Blust¹, Luc Denys¹ & Floris Vanderhaeghe²

¹Instituut voor Natuurbehoud

² Eenheid Terrestrische Ecologie, Universiteit Gent

Natuurherstel en -ontwikkeling in heidegebieden en van vennen in het bijzonder, is vandaag de dag een populair gegeven. De vegetatie is hierbij gewoonlijk het belangrijkste oogpunt, met de kenmerkende soorten van het oeverkruidverbond als vlaggenschip bij uitstek. Minimaal onderhoud is dan weer de voornaamste zorg achteraf. Het verzoenen van enerzijds een halfnatuurlijke, dynamische vegetatietoestand met anderzijds een laagactief beheer is echter geen sinecure en enkel onder zeer specifieke randvoorwaarden mogelijk. Na aanvankelijk succes worden hooggespannen verwachtingen dan ook vaak op wat langere termijn gefnuikt.

Vanuit historisch perspectief blijkt dat optimale standplaatsomstandigheden voor soortenrijkere oeverkruidgemeenschappen slechts één aspect van Vlaamse heidewateren vertegenwoordigen. Is dit dan zonder voorbehoud wel de meest geschikte referentietoestand? In hoeverre laten we ons (te veel?) leiden door de beelden uit een recent verleden, maar vergeten (of negeren) we de historische en landschappelijke context en de verscheidenheid die hier mee samen gaat?